CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL PHILIPPE LÉGER prezentate la 13 iulie 2006 [1]

1. Prin prezenta trimitere preliminară, se solicită Curții să stabilească în ce măsură și pe ce temei un stat membru poate restrânge și/sau suprima dreptul la o primă de sacrificare a bovinelor, în cazul în care s-a constatat o notificare tardivă către baza de date electronică a sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor a datelor privind deplasările de animale dinspre sau către o exploatație agricolă.

I — Cadrul juridic

A — *Reglementarea comunitară*

2. În temeiul articolului 11 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat [2], un crescător de animale care crește bovine în ferma sa se poate califica, la cerere, pentru o primă de sacrificare. Aceasta se acordă la sacrificarea de animale eligibile sau la exportul acestora către o țară terță.

3. Potrivit articolului 11 alineatul (1) al doilea paragraf din acest regulament:

„Pentru prima de sacrificare sunt eligibile următoarele:

(a) tauri, tăurași, vaci și juninci de la vârsta de opt luni,

(b) viței cu vârsta de peste o lună și sub șapte luni, cu o greutate a carcasei mai mică de 160 kilograme,

1 — Limba originală: franceza.

2 — JO L 160, p. 21, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 80.

cu condiția ca aceste animale să fie deținute de către crescătorul de animale pentru o perioadă care urmează să fie determinată" [3].

4. Pe de altă parte, considerentul (18) al Regulamentului nr. 1254/1999 indică faptul că „plățile directe ar trebui acordate crescătorilor de animale respectivi atunci când aceștia se conformează regulilor Comunității cu privire la identificarea și înregistrarea bovinelor". Articolul 21 din acest regulament prevede, prin urmare, că „[p]entru a se califica pentru plățile directe prevăzute [la capitolul 1 din respectivul regulament], animalele trebuie să fie identificate și înregistrate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 820/97 [[4]]" [5].

3 — Această perioadă de reținere, care constituie o condiție pentru acordarea primei de sacrificare, a fost definită și durata acesteia a fost stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 2342/1999 al Comisiei din 28 octombrie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1254/1999 în ceea ce privește schema primelor (JO L 281, p. 30). Articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2342/1999 prevede astfel că „[p]rima se plătește agricultorului care a deținut animalul pe o perioadă de deținere de minimum două luni și care s-a încheiat cu mai puțin de o lună înainte de sacrificare sau de exportare" [traducere neoficială]. În plus, articolul 37 alineatul (2) din regulamentul respectiv prevede că „[î]n cazul viteilor sacrificați înainte de vârsta de trei luni, perioada de deținere este de o lună". [traducere neoficială]

4 — Regulamentul Consiliului din 21 aprilie 1997 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat (JO L 117, p. 1).

5 — Această dispoziție din Regulamentul nr. 1254/1999 a fost eliminată în temeiul articolului 152 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177). Regulamentul nr. 1782/2003 conține totuși o dispoziție similară la articolul 138.

5. Acest din urmă regulament a fost abrogat prin Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European [6], care numără printre principalele sale obiective și stabilirea unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor.

1. Sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor

6. Ca urmare a instabilității pieței cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat cauzate de criza encefalopatiei spongiforme bovine, stabilirea unui sistem eficient de identificare și înregistrare a bovinelor în stadiul de producție, precum și crearea unui sistem de etichetare comunitară specifică în acest sector au ca obiective creșterea încrederii consumatorilor în calitatea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat, menținerea unui nivel ridicat de protecție a sănătății publice și întărirea stabilității pieței cărnii de vită și mânzat [7].

6 — Regulamentul din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 34, p. 186). Potrivit articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1760/2000, „[t]rimiterile la Regulamentul [...] nr. 820/97 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă".

7 — A se vedea considerentele (4)-(7) ale Regulamentului nr. 1760/2000.

7. Potrivit articolului 3 primul paragraf din Regulamentul nr. 1760/2000, sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor cuprinde următoarele elemente: crotalii pentru identificarea individuală a animalelor, pașapoarte pentru animale, registre individuale păstrate în fiecare exploatație și baze de date electronice.

8. Potrivit legiuitorului comunitar, „[î]n scopul unei identificări rapide și precise din rațiuni de control al regimurilor de ajutoare comunitare, fiecare stat membru creează o bază de date electronică la nivel național, în care să se înregistreze identitatea animalului, toate exploatațiile din teritoriu și circulația animalelor, în conformitate cu dispozițiile Directivei 97/12/CE a Consiliului din 17 martie 1997 de modificare și actualizare a Directivei 64/432/CEE privind problemele de sănătate animală care afectează comerțul intracomunitar cu bovine și porcine [8], precizând imperativele sanitare pentru această bază de date" [9]. Articolul 5 din Regulamentul nr. 1760/2000 prevede, așadar, crearea de către autoritatea competentă a fiecărui stat membru a unei baze de date electronice care conține, începând cu 31 decembrie 1999, toate datele cerute în temeiul Directivei 64/432 a Consiliului din 26 iunie 1964 [10].

9. Potrivit articolului 7 alineatul (1) din acest regulament:

„Toți deținătorii de animale, cu excepția transportatorilor:

— țin un registru la zi,

— semnalează, din momentul în care baza de date electronică este pe deplin operațională, autorității competente, într-un interval stabilit de statul membru și cuprins între 3 și 7 zile, toate deplasările destinate [a se citi «către»] sau provenind din [a se citi «dinspre»] exploatație, precum și toate nașterile și decesele animalelor din exploatație, precizând data [...]"

10. Pe de altă parte, articolul 22 alineatul (1) din regulamentul respectiv are următorul cuprins:

„Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta respectarea dispozițiilor prezentului regulament. [...]

8 — JO L 109, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 21, p. 94.

9 — Considerentul (14) al Regulamentului nr. 1760/2000.

10 — JO 1964, 121, p. 1977, Ediție specială, 03/vol. 1, p. 10.

Orice sancțiune impusă de statul membru unui deținător este proporțională cu gravitatea infracțiunii [a se citi «încălcării»]. Sancțiunile pot include, dacă această măsură se justifică, o limitare a circulației animalelor dinspre sau către exploatația deținătorului în cauză."

sectorul producției animale, un sistem de identificare și înregistrare a animalelor". [traducere neoficială]

2. Sistemul integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare

12. Regulamentul (CEE) nr. 3887/92 al Comisiei din 23 decembrie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare [12] are drept obiective să controleze în mod eficient respectarea dispozițiilor în domeniul ajutoarelor comunitare și să instituie prevederi care urmăresc să prevină, precum și să sancționeze în mod eficient neregulile și fraudele.

11. Acest sistem integrat a fost instituit prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului [11]. Acesta corespunde dorinței exprimate atunci de legiuitorul comunitar de a defini mecanisme de gestionare și control care să acopere schemele de sprijin financiar în sectorul culturilor arabile și în cele ale cărnii de vită și mânzat, de oaie și de capră, în scopul punerii în aplicare a schemelor de plăți directe introduse ca urmare a reformei politicii agricole comune decise în 1992. Astfel cum se arată în al cincilea considerent al acestui regulament, „sistemul integrat trebuie să cuprindă, la nivelul fiecărui stat membru, o bază de date electronică, un sistem alfanumeric de identificare a parcelelor agricole, cereri de ajutoare ale producătorilor, un sistem integrat de control și, în

13. În această privință, al nouălea considerent al acestui regulament arată că „trebuie prevăzute sancțiuni eșalonate în funcție de gravitatea neregulii comise, mergând până la excluderea totală de la beneficiul unei scheme pentru anul respectiv și pentru anul următor" [traducere neoficială]. Astfel, articolul 10b din regulamentul respectiv prevede sancțiuni mergând de la reducerea până la suprimarea cuantumului ajutorului, în cazul în care controale administrative sau controale la fața locului indică o diferență între numărul de animale declarate în cererea de ajutor și numărul de animale eligibile stabilit.

11 — Regulamentul din 27 noiembrie 1992 de instituire a unui sistem integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare (JO L 355, p. 1). Acest regulament a fost abrogat prin Regulamentul nr. 1782/2003.

12 — JO L 391, p. 36. Regulamentul a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2721/2000 al Comisiei din 13 decembrie 2000 (JO L 314, p. 8, denumit în continuare „Regulamentul nr. 3887/92").

14. În plus, potrivit articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3887/92, „[s]ancțiunile prevăzute în prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere unor sancțiuni suplimentare stabilite la nivel național". [traducere neoficială]

15. În sfârșit, articolul 15 primul paragraf din acest regulament prevede:

„Statele membre iau toate măsurile suplimentare necesare pentru aplicarea prezentului regulament [...] În această privință, [acestea] pot prevedea de asemenea sancțiuni naționale corespunzătoare împotriva producătorilor sau a altor operatori din lanțul comercial, precum abatoarele sau asociațiile care intervin în procedura de acordare a ajutoarelor, în scopul de a garanta respectarea cerințelor de control precum registrul la zi al șeptelului exploatațiilor sau respectarea obligației de notificare." [traducere neoficială]

16. Regulamentul nr. 3887/92 a fost abrogat prin Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei [13]. Totuși, articolul 53 alineatul (1) din acest din urmă regulament prevede că Regulamentul nr. 3887/92 „rămâne aplicabil pentru cererile de ajutor referitoare la anii de comercializare sau la perioadele de referință ale primelor care încep înainte de 1 ianuarie 2002" [14]. [traducere neoficială]

17. Articolul 44 din Regulamentul nr. 2419/2001, intitulat „Excepții de la aplicarea de reduceri și excluderi", are următorul cuprins:

„(1) Reducerile și excluderile prevăzute în prezentul titlu nu se aplică în cazul în care producătorul a prezentat date faptice corecte sau atunci când poate demonstra prin orice alt mijloc că nu a săvârșit o eroare.

(2) Reducerile sau excluderile prevăzute în prezentul titlu nu se aplică în ceea ce privește părțile din cererea de ajutor despre care producătorul a semnalat în scris autorității competente că sunt incorecte sau că au devenit incorecte după depunerea cererii, cu condiția ca producătorul să nu fi fost informat cu privire la intenția autorității competente de a efectua un control la fața locului și să nu fi fost informat de către

13 — Regulamentul din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 (JO L 327, p. 11). Regulamentul nr. 2419/2001 a fost la rândul său abrogat prin Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 (JO L 141, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 210).

14 — A se vedea rectificarea la Regulamentul nr. 2419/2001, JO 2002, L 7, p. 48.

autoritatea competentă în legătură cu neregulile constatate în cererea sa.

Pe baza informațiilor furnizate de producător în formula descrisă la alineatul (1), cererea de ajutor este rectificată astfel încât să reflecte situația reală." [traducere neoficială]

18. În plus, articolul 45 din acest regulament, intitulat „Modificări și completări aduse intrărilor din baza de date electronică", prevede la alineatul (1) că „[p]entru bovinele care fac obiectul unor cereri de ajutor, articolul 44 se aplică din momentul depunerii cererii în cazul unor erori sau omisiuni care afectează intrările din baza de date electronică". [traducere neoficială]

19. În sfârșit, articolul 47 din regulamentul respectiv, intitulat „Cumularea sancțiunilor", prevede la alineatul (2) că „[s]ub rezerva dispozițiilor articolului 6 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului [15], reducerile și excluderile prevăzute de prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere eventualelor sancțiuni suplimentare aplicabile în temeiul altor dispoziții din legislația comunitară sau din legislațiile interne". [traducere neoficială]

15 — Regulamentul din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

B — *Reglementarea națională*

20. Regulamentul olandez al Oficiului pentru Animale de Fermă și Carne din 1998 privind identificarea și înregistrarea bovinelor (Verordening identificatie en registratie runderen 1998 van het Productschap Vee en Vlees, denumit în continuare „Regulamentul PVV") prevede următoarele:

„[...]

Articolul 12

1. Deținătorul, cu excepția transportatorului, trebuie să consemneze în registru, în mod riguros și exhaustiv, datele menționate la articolul 4 alineatul (3) și la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 820/97.

[...]

Articolul 13

1. Deținătorul, cu excepția transportatorului, trebuie să notifice serviciului, în termen de trei zile lucrătoare, datele menționate la articolul 12 alineatul 1 din acest regulament [...]"

21. Pe de altă parte, regulamentul olandez privind primele comunitare pentru animale (Regeling dierlijke EG-premies, denumit în continuare „Regeling") prevede la articolul 2.3 alineatul 2:

„Sacrificarea sau exportul către o țară terță al unei bovine în vârstă de cel puțin opt luni la momentul sacrificării sau al exportului către o țară terță, potrivit datelor din registrul de identificare și înregistrare, determină acordarea unei prime către producător, la cererea acestuia, în conformitate cu dispozițiile cuprinse în Regeling și cu cele ale Regulamentelor nr. 1254/1999 și nr. 2342/1999."

22. Articolul 2.4b alineatul 2 din Regeling precizează că „[c]ererile de primă de sacrificare a bovinelor într-un abator aflat pe teritoriul Țărilor de Jos sunt formulate prin intermediul notificării privind sacrificarea făcute de abatorul respectiv către registrul de identificare și înregistrare în conformitate cu dispozițiile Regulamentului PVV".

23. În sfârșit, articolul 4.9 din Regeling prevede:

„1. Nu se acordă prime pentru bovinele în privința cărora producătorul nu s-a conformat, în termen de 25 de zile, dispozițiilor care îi sunt aplicabile în temeiul [Regulamentului PVV] privind notificarea către registrul de identificare și înregistrare a datei de naștere, a datei de sosire sau de părăsire a exploatației sale ori a datei de sacrificare sau de export către o țară terță, în cazul în care obligația de notificare respectivă s-a născut la 1 ianuarie 2000 sau după această dată.

2. Prima se reduce cu 25 % pentru bovinele în privința cărora producătorul nu s-a conformat în timp util, ci în termen de 25 de zile de la evenimentul în cauză, dispozițiilor care îi sunt aplicabile în temeiul [Regulamentului PVV] privind notificarea către registrul de identificare și înregistrare a datei de naștere, a datei de sosire sau de părăsire a exploatației sale ori a datei de sacrificare sau de export către o țară terță, în cazul în care obligația de notificare respectivă s-a născut la 1 ianuarie 2000 sau după această dată."

II — Situația de fapt și procedura principală

24. Maatschap Schonewille-Prins (denumită în continuare „Schonewille") exploatează în Țările de Jos o întreprindere agricolă specializată în creșterea bovinelor. La 1 februarie 2001, această societate a solicitat acordarea unei prime de sacrificare pentru 365 de bovine, în temeiul Regeling, pe lângă Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (ministrul agriculturii, naturii și calității alimentelor, denumit în continuare „ministrul").

25. Prin decizia din 24 iunie 2002, ministrul a informat întreprinderea Schonewille că, dintre bovinele care au făcut obiectul unei cereri de primă pentru campania din anul 2001, 260 îndeplinesc total sau parțial condițiile de acordare a primei, iar 105 bovine nu le îndeplinesc. Această decizie a fost rectificată ulterior de ministru, care a considerat că încă 15 bovine sunt eligibile pentru obținerea primei în întregime, iar un alt animal nu îndeplinește pe deplin condițiile.

26. Schonewille a depus o reclamație împotriva deciziei ministrului, contestând în special reducerile și excluderile primelor. Această reclamație a fost respinsă printr-o decizie a ministrului din 19 iunie 2003.

27. Prin această decizie, ministrul, pe de o parte, a confirmat respingerea integrală a unei cereri de primă în cazul unei bovine pentru motivul că notificarea către registrul de identificare și înregistrare nu a fost efectuată în termenul prevăzut la articolul 4.9 alineatul 1 din Regeling. Pe de altă parte, acesta a confirmat reducerea cu 25 % a primei solicitate pentru un grup de bovine în măsura în care notificarea către acest registru nu a fost efectuată în timp util, chiar dacă a fost efectuată în termenul de 25 de zile prevăzut la articolul 4.9 alineatul 2 din Regeling, majorat cu cinci zile pentru prelucrarea notificării.

28. Prin scrisoarea din 30 iulie 2003, Schonewille a introdus o acțiune împotriva deciziei respective în fața College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos). Aceasta susține că ministrul a considerat în mod greșit că notificarea tardivă către registrul de identificare și înregistrare a unei sosiri poate justifica refuzul sau reducerea primei de sacrificare. În opinia întreprinderii Schonewille, animalele exploatației ar îndeplini condiția stabilită la articolul 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 în măsura în care acestea sunt identificate conform articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1760/2000 (două marcaje oficiale la ureche) și sunt înregistrate conform articolului 7 alineatul (1) din acest regulament. Reclamanta consideră de asemenea că statele membre nu pot impune, în cadrul identificării și înregistrării bovinelor, condiții suplimentare, precum cele care figurează la articolul 4.9 din Regeling, în vederea stabilirii dacă anumite bovine sunt eligibile pentru acordarea primei de sacrificare.

III — Trimiterea preliminară

29. În decizia de trimitere, College van Beroep voor het bedrijfsleven solicită să se răspundă dacă, ținând cont de neregulile constatate în notificările de sosire efectuate de Schonewille către administratorul registrului de identificare și înregistrare, ministrul poate restrânge total sau parțial dreptul la prima de sacrificare în temeiul Regulamentului nr. 1254/1999.

30. Această chestiune determină instanța de trimitere să ridice problema interpretării articolului 21 din acest regulament, care, să reamintim, prevede că, pentru a putea beneficia de plățile directe, „animalele trebuie să fie identificate și înregistrate în conformitate cu [Regulamentul nr. 1760/2000]". În opinia acesteia, s-ar putea concepe o „interpretare radicală" a condiției prevăzute la articolul 21, care, în această optică, ar însemna că, pentru a putea beneficia în totalitate de prima de sacrificare, trebuie respectate toate cerințele impuse prin Regulamentul nr. 1760/2000, inclusiv cele referitoare la termenul de notificare a datelor privind sosirea și plecarea bovinelor, astfel cum sunt acestea menționate la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din acest regulament. A admite această interpretare ar însemna că orice neregulă care afectează înregistrarea datelor, oricât de nesemnificativă, ar determina excluderea totală de la beneficiul primei. Prin urmare, trebuie pusă problema dacă o astfel de interpretare a articolului 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 nu este contrară principiului proporționalității.

31. Pe de altă parte, instanța de trimitere pune în discuție aplicabilitatea în prezenta cauză a articolelor 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001. Dacă, având în vedere cele statuate de Curte în hotărârea din 1 iulie 2004, Gerken [16], articolul 45 alineatul (1) din acest regulament ar trebui aplicat retroactiv, instanța de trimitere ridică problema dacă aplicarea corectă a acestui articol coroborat cu articolul 44 din același regulament înseamnă că prima de sacrificare nu este exclusă în caz de neglijență în notificarea datelor către administratorul bazei de date electronice dacă datele transmise, precum datele de sosire în speță, sunt exacte.

32. Prin urmare, instanța de trimitere a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 trebuie interpretat în sensul că orice neregulă în aplicarea

16 — C-295/02, Rec., p. I-6369.

Regulamentului nr. 1760/2000 referitoare la un animal determină o excludere totală de la prima de sacrificare pentru acest animal?

2) Dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ, articolul 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 este valid, ținând cont în special de consecințele care decurg din acesta?

3) Articolele 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 sunt aplicabile neregulilor care afectează aplicarea Regulamentului nr. 1760/2000?

4) Dacă răspunsul la a treia întrebare este afirmativ, corecta aplicare a articolului 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 în contextul articolului 44 presupune că prima de sacrificare nu este exclusă în caz de neglijență în cadrul notificării datelor către administratorul bazei de date electronice dacă datele transmise, cum sunt, în speță, datele de sosire, sunt riguros exacte (și au fost astfel încă de la început, fără a fi necesară, prin urmare, rectificarea lor)? Dacă acest lucru nu este valabil pentru orice formă de neglijență, este valabil în prezenta cauză, în care neglijența a constat în a transmite date cu (câteva zile sau săptămâni de) întârziere, în condițiile în care sacrificarea nu a avut loc decât mult mai târziu?

5) Articolul 11 din Regulamentul nr. 3887/92 și/sau articolul 22 din Regulamentul nr. 1760/2000 și/sau articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2419/2001 trebuie interpretate în sensul că un stat membru are posibilitatea de a suprima dreptul la o primă de sacrificare care decurge din reglementarea comunitară sau de a restrânge acest drept prin intermediul unei sancțiuni naționale care urmărește să asigure respectarea acestui regulament?

6) Dacă răspunsul la a cincea întrebare este afirmativ, în întregime sau în parte, excepțiile prevăzute [la] nivel comunitar, în ceea ce privește reducerile și excluderile comunitare, în special articolele 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001, se aplică prin analogie reducerilor sau excluderilor naționale?

7) Dacă răspunsul la a șasea întrebare este afirmativ, corecta aplicare prin analogie a articolului 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 în contextul articolului 44 are drept consecință faptul că neregulile care afectează notificarea de date către baza de date electronică și în special transmiterea tardivă a acestor date nu pot determina o excludere a primei de sacrificare dacă datele înscrise în registru, precum, în speță, data sosirii, sunt perfect exacte?"

IV — Analiză

A — *Cu privire la prima întrebare*

33. Prin intermediul acestei întrebări, instanța de trimitere urmărește să afle, în esență, dacă articolul 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 trebuie interpretat în sensul că o neregulă în aplicarea Regulamentului nr. 1760/2000, precum o notificare tardivă către baza de date electronică a deplasării unei bovine către sau dinspre o exploatație, determină o excludere totală de la prima de sacrificare pentru acest animal.

34. Comisia Comunităților Europene propune să se răspundă afirmativ la această întrebare. Aceasta arată că articolul 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 a condiționat în mod explicit plățile directe, precum prima de sacrificare a bovinelor, de respectarea normelor privind identificarea și înregistrarea animalelor prevăzute de Regulamentul nr. 1760/2000. Făcând din respectarea acestor norme, în special a celei privind termenul maxim de notificare, o condiție de acordare a unei astfel de prime, legiuitorul comunitar ar fi vrut să integreze în organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de vită și mânzat un stimulent pentru producători pentru a se conforma normelor respective.

35. Comisia subliniază, în această privință, că respectarea normelor referitoare la identificarea și la înregistrarea bovinelor este esențială în vederea realizării obiectivelor urmărite prin Regulamentul nr. 1760/2000, și anume creșterea încrederii consumatorilor în calitatea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat, menținerea unui nivel ridicat de protecție a sănătății publice și întărirea stabilității pieței de carne de vită și mânzat [17]. Ar fi indispensabil ca sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor să funcționeze corect și să fie pe deplin fiabil, în scopul, mai ales, de a permite autorităților competente să identifice rapid proveniența unui animal în caz de epizootie. Aceste cerințe de eficiență și de fiabilitate ar impune ca datele referitoare la sosirea, la plecarea, la nașterea sau la decesul unui animal să fie notificate în termenul, cuprins între trei și șapte zile, prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000. Orice depășire a acestui termen ar determina, prin urmare, o excludere totală de la acordarea primei de sacrificare pentru animalele respective.

36. Nu împărtășim această analiză. La fel ca Schonewille și guvernul olandez, considerăm, într-adevăr, că articolul 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 nu poate fi interpretat în sensul că o neregulă în aplicarea Regulamentului nr. 1760/2000, precum o notificare tardivă către baza de date electronică a

17 — Comisia se referă la considerentele (4)-(7) ale Regulamentului nr. 1760/2000.

deplasării unei bovine către sau dinspre o exploatație, determină în mod automat o excludere totală de la prima de sacrificare pentru acest animal.

37. Mai precis, contrar postulatului pe care își întemeiază Comisia argumentația, nu credem că ar fi corect ca notificarea deplasării unei bovine într-un termen cuprins între trei și șapte zile să fie înțeleasă ca reprezentând o *condiție de eligibilitate* pentru prima de sacrificare.

38. Înainte de a expune motivele care conduc la o astfel de apreciere, trebuie trasată pe scurt schema potrivit căreia cererile de ajutor pe cap de animal trebuie tratate de către autoritățile naționale competente în cadrul sistemului integrat de gestionare și control.

39. Prima etapă privește stabilirea bazei de calcul al ajutorului [18]. Astfel, în cazul în care numărul de animale declarate într-o cerere de ajutor este superior numărului de animale stabilit cu ocazia controalelor administrative sau a controalelor la fața locului, cuantumul ajutorului datorat producătorului se calculează pe baza numărului de animale eligibile stabilit, și anume a numărului de animale pentru care autoritatea competentă a verificat și a confirmat îndeplinirea condițiilor de eligibilitate pentru ajutor [19]. Rezultă că ajutorul nu se acordă pentru animalele care nu îndeplinesc condițiile de admisibilitate pentru acesta.

40. A doua etapă constă în aplicarea eventuală a unor sancțiuni asupra cuantumului total al ajutorului pe care producătorul îl poate pretinde în urma primei etape [20]. Acestea au ca obiect penalizarea financiară a producătorului din cauza diferenței constatate între numărul de animale declarate în cererea de ajutor și numărul de animale eligibile stabilit. Aceste sancțiuni constau fie într-o reducere a cuantumului ajutorului, fie în excluderea totală a plății ajutorului.

41. A treia etapă poate conduce la corectarea evaluării cuantumului ajutorului calculat în urma celei de a doua etape, în măsura în care sunt prevăzute excepții de la aplicarea unor sancțiuni comunitare [21]. Acesta este cazul în special atunci când producătorul, constatând că cererea introdusă conține erori

18 — A se vedea articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul nr. 3887/92.

19 — A se vedea în acest sens hotărârea din 16 mai 2002, Schilling și Nehring (C-63/00, Rec., p. I-4483, punctul 32).

20 — A se vedea articolul 10b din Regulamentul nr. 3887/92.

21 — A se vedea în special articolul 11 alineatul (1a) din Regulamentul nr. 3887/92.

neintenționate, informează la timp autoritatea competentă cu privire la aceste erori.

42. În sfârșit, trebuie precizat că, în schema astfel descrisă, sancțiunile prevăzute de Regulamentul nr. 3887/92 se aplică fără a aduce atingere unor sancțiuni suplimentare prevăzute la nivel național [22] și că articolul 15 din acest regulament abilitează statele membre să prevadă sancțiuni naționale corespunzătoare împotriva producătorilor sau a altor operatori „în scopul de a garanta respectarea cerințelor de control precum registrul la zi al șeptelului exploatațiilor sau respectarea obligației de notificare".

43. Aceste precizări fiind făcute, trebuie arătat în continuare care sunt condițiile potrivit cărora un animal sacrificat sau care face obiectul unei exportări către o țară terță este considerat, potrivit reglementării comunitare, ca fiind eligibil pentru prima de sacrificare.

44. Aceste condiții figurează la articolul 11 alineatul (1) și la articolul 21 din Regulamentul nr. 1254/1999, precum și la articolul 37 din Regulamentul nr. 2342/1999. Acestea pot fi rezumate astfel:

— animalele pentru care se solicită o primă de sacrificare sunt fie tauri, tăurași, vaci și juninci de la vârsta de opt luni, fie viței cu vârsta de peste o lună și sub șapte luni și cu o greutate a carcasei mai mică de 160 de kilograme;

— aceste animale trebuie să fi fost deținute de producător pe o perioadă de deținere de minimum două luni și care s-a încheiat cu mai puțin de o lună înainte de sacrificare sau de exportare; în cazul vițeilor sacrificați înainte de vârsta de trei luni, perioada de deținere este de o lună și, în sfârșit,

— animalele respective trebuie identificate și înregistrate în conformitate cu dispozițiile Regulamentului nr. 1760/2000.

45. Această ultimă condiție de eligibilitate pentru prima de sacrificare este cea pe care instanța de trimitere solicită Curții să o delimiteze. Din această perspectivă, pot fi susținute două interpretări. Prima interpretare, cea susținută de Comisie, impune ca, pentru a putea fi eligibil pentru această primă, un animal să respecte toate normele

22 — A se vedea articolul 11 alineatul (1) din acest regulament.

instituite de Regulamentul nr. 1760/2000, inclusiv cele referitoare la termenul de notificare către baza de date electronică a unei deplasări. A doua interpretare, la care achiesăm, acordă prioritate verificării, la momentul la care autoritatea competentă trebuie să decidă cu privire la justificarea acordării primei de sacrificare, dacă un animal este efectiv și în mod corect identificat și înregistrat în diferitele componente ale sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor stabilit în Regulamentul nr. 1760/2000.

46. În opinia noastră, mai multe elemente pledează în favoarea acestei a doua interpretări.

47. În primul rând, nu reiese în mod expres din modul de redactare a articolului 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 că plata primei de sacrificare ar fi condiționată de respectarea tuturor normelor instituite de Regulamentul nr. 1760/2000. În opinia noastră, termenii utilizați de acest articol indică mai degrabă existența unei obligații de rezultat, și anume aceea că animalele pentru care se solicită prima trebuie să fie efectiv și în mod corect identificate și înregistrate în diferitele componente ale sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor la momentul la care autoritatea competentă trebuie să decidă cu privire la temeinicia acordării primei de sacrificare.

48. Astfel, în opinia noastră, prin animal „identificat și înregistrat în conformitate cu dispozițiile [Regulamentului nr. 1760/2000]", în sensul articolului 21 din Regulamentul nr. 1254/1999, trebuie să se înțeleagă un animal:

— care este identificat individual prin crotaliile menționate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1760/2000;

— care este identificat individual printr-un pașaport în conformitate cu articolul 6 din acest regulament;

— care a fost înregistrat în baza de date electronică prevăzută la articolul 5 din respectivul regulament și care este înscris în registrul ținut de producător în conformitate cu articolul 7 din același regulament.

49. Această analiză este confirmată de modul de redactare a articolului 10d din Regulamentul nr. 3887/92, care enumeră aceste criterii în scopul verificării dacă o bovină poate fi considerată un „animal determinat" în sensul articolelor 10 și 10b din acest regulament, și anume un animal pentru care sunt îndeplinite toate condițiile aplicabile acordării unui ajutor. În această privință, constatăm că respectarea termenu-

lui de notificare către baza de date electronică a unei deplasări de bovine nu este menționată în mod expres printre aceste criterii.

50. În al doilea rând, structura și obiectivele reglementării comunitare referitoare atât la sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor, cât și la sistemul integrat de gestionare și control al anumitor scheme de ajutoare demonstrează că legiuitorul comunitar, adoptând articolul 21 din Regulamentul nr. 1254/1999, a dorit să condiționeze acordarea unor plăți directe precum prima de sacrificare nu de respectarea tuturor normelor procedurale referitoare la gestionarea schemelor de ajutoare, ci, mai important, de identificarea și înregistrarea corectă a bovinelor.

51. În afară de apropierea care trebuie făcută, după cum am constatat, între articolul 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 și articolul 10d din Regulamentul nr. 3887/1992, dispozițiile acestui din urmă regulament referitoare la controale confirmă această analiză. Astfel, după cum rezultă de la articolul 6 alineatul (6) litera (d) din respectivul regulament, controalele la fața locului privind vitele cuprind în special un control menit să verifice dacă toate bovinele prezente în cadrul exploatației pentru care au fost introduse cereri de ajutor sau care pot face obiectul unor viitoare cereri de ajutor sunt identificate prin crotalii și pașapoarte, sunt înscrise în registrul producătorului și sunt consemnate în baza de date electronică.

52. Pe de altă parte, în ceea ce privește în special baza de date electronică, constatăm că aceasta are un rol important în cadrul dispozitivului de verificare a cererilor de ajutor. Într-adevăr, aceasta permite să se efectueze „verificări încrucișate" cu ocazia controalelor administrative [23] și servește drept referință cu ocazia controalelor la fața locului [24] în vederea garantării eligibilității cererilor de ajutor. În mod mai general, astfel cum este indicat în considerentul (14) al Regulamentului nr. 1760/2000, baza de date electronică contribuie la o „identific[are] rapid[ă] și precis[ă] din rațiuni de control al regimurilor de ajutoare comunitare". Prin urmare, este crucial ca datele referitoare la bovinele care fac obiectul unei cereri de ajutor să fie înscrise în mod corect în această bază de date la momentul la care autoritatea competentă își exercită controlul. Astfel de date trebuie să cuprindă, între altele, deplasarea către și dinspre exploatație, precum și toate nașterile și toate decesele de animale în cadrul exploatației, precizând data acestor evenimente, astfel cum impune articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din acest regulament. O înregistrare corectă a acestor date în baza de date electronică este, așadar, determinantă pentru a permite autorității

23 — A se vedea articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 3887/92. Această idee este prezentă de asemenea la articolul 16 litera (b) din Regulamentul nr. 2419/2001, potrivit căruia controalele administrative presupun în special „controale încrucișate folosind baza de date electronică pentru verificarea eligibilității cererilor de ajutor". [traducere neoficială]

24 — A se vedea articolul 6 alineatul (6) din Regulamentul nr. 3887/92.

competente să controleze îndeplinirea celorlalte condiții de eligibilitate pentru prima de sacrificare, verificând respectarea criteriilor de vârstă pornind de la data nașterii înscrisă în această bază, precum și a criteriului perioadei de deținere.

53. De asemenea, în cazul în care, în urma unui control administrativ sau la fața locului, autoritatea competentă constată că datele referitoare la o bovină care face obiectul unei cereri de ajutor nu sunt înregistrate corect în baza de date electronică, aceasta trebuie să considere că animalul respectiv nu este eligibil pentru ajutor și nu poate determina plata primei de sacrificare.

54. În schimb, în cazul în care, la momentul la care autoritatea competentă trebuie să ia o decizie privind acordarea sau neacordarea unui ajutor, astfel de date sunt corect înscrise în această bază și permit, așadar, să se verifice dacă cererea de ajutor este justificată, descoperirea faptului că în trecut a existat o notificare tardivă a deplasării uneia sau mai multor bovine nu ar putea, ca atare, să aibă o consecință asupra principiului însuși al acordării unui astfel de ajutor. Cu alte cuvinte, o astfel de descoperire nu ar putea avea vreo influență asupra eligibilității unui animal pentru ajutorul solicitat.

55. Această idee este susținută de dispozițiile Regulamentului nr. 2419/2001, care a înlocuit Regulamentul nr. 3887/92. Într-adevăr, considerentul (28) al acestui regulament confirmă faptul că „[i]dentificarea corectă și înregistrarea bovinelor sunt o condiție de eligibilitate în temeiul articolului 21 din Regulamentul [...] nr. 1254/1999" [traducere neoficială]. În plus, este interesant de notat că Regulamentul nr. 796/2004, care, să reamintim, are ca obiect stabilirea normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării, precum și a sistemului integrat de gestionare și control prevăzute de Regulamentul nr. 1782/2003, precizează, în considerentul (68), că prezența unor date inexacte în baza de date electronică constituie nu numai „o nerespectare a unei obligații de condiționare, ci și o încălcare a unui criteriu de eligibilitate pentru ajutor". Aceste dispoziții nu menționează totuși în mod expres respectarea termenului de notificare către baza de date electronică drept o condiție de eligibilitate pentru prima de sacrificare.

56. În al treilea rând, este important să se sublinieze că interpretarea potrivit căreia respectarea termenului de notificare către baza de date electronică a deplasărilor de bovine reprezintă o condiție de eligibilitate pentru prima de sacrificare se dovedește a fi incompatibilă cu uniformitatea necesară a condițiilor de acordare a acestui ajutor în toate statele membre ale Uniunii Europene.

57. Într-adevăr, în măsura în care articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul

nr. 1760/2000 prevede că un astfel de termen se stabileşte de către statul membru într-o marjă cuprinsă între trei şi şapte zile, este foarte probabil că acesta va avea o durată variabilă de la un stat membru la altul [25].

58. Or, chiar dacă putem concepe faptul că norme de procedură privind gestionarea schemelor de ajutoare pot fi, în anumite limite, lăsate la aprecierea statelor membre, este dificil, în schimb, de acceptat ideea de variaţie a condiţiilor de admisibilitate pentru acordarea unui ajutor comunitar în funcţie de locul unde solicitanţii îşi au exploataţia. O astfel de soluţie ar genera, de altfel, o inegalitate de tratament între aceştia din urmă. Aceste consideraţii demonstrează, în opinia noastră, că legiuitorul comunitar nu a avut în vedere respectarea termenului de notificare către baza de date electronică drept o condiţie de eligibilitate pentru prima de sacrificare a bovinelor [26].

59. În ultimul rând, adăugăm că ar fi paradoxal ca nerespectarea, chiar şi nesemnificativă, a unui astfel de termen să fie de natură să determine în mod automat o excludere totală de la acordarea ajutorului, deşi de la articolul 8 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 3887/92 rezultă că depunerea cu întârziere a unei cereri de ajutor determină o reducere de 1 % pe zi lucrătoare a cuantumurilor ajutoarelor afectate de cerere la care producătorul ar avea dreptul în cazul depunerii cererii în timp util şi că doar în cazul unei întârzieri mai mari de 25 de zile cererea este considerată inadmisibilă şi, prin urmare, nu mai poate determina acordarea unei sume.

60. Ţinând seama de toate aceste consideraţii, suntem de părere că articolul 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 trebuie interpretat în sensul că respectarea termenului de notificare către baza de date electronică a deplasării unei bovine, care este prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuţă din Regulamentul nr. 1760/2000, nu constituie o condiţie de eligibilitate pentru prima de sacrificare. Din aceste dispoziţii nu se poate, aşadar, deduce că o notificare tardivă către baza de date electronică a unei deplasări de bovine determină, ca atare şi în mod automat, o excludere de la dreptul la prima de sacrificare pentru aceste animale.

61. În opinia noastră, analiza de mai sus nu intră nicidecum în contradicţie cu obiectivele promovate de legiuitorul comunitar în Regulamentul nr. 1760/2000, şi anume

25 — Acest termen de notificare poate varia de asemenea în funcţie de anumite împrejurări. Într-adevăr, articolul 7 alineatul (1) a doua liniuţă ultima teză din Regulamentul nr. 1760/2000 prevede că „la cererea unui stat membru, Comisia poate să stabilească [...] circumstanţele în care statele membre pot prelungi termenul maxim [...]".

26 — Această analiză este valabilă de asemenea în ceea ce priveşte un alt termen prevăzut la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1760/2000, şi anume termenul în care crotalia trebuie fixată la fiecare ureche a animalului, în scopul identificării.

creșterea încrederii consumatorilor în calitatea cărnii de vită și mânzat și a produselor pe bază de carne de vită și mânzat, menținerea unui nivel ridicat de protecție a sănătății publice și întărirea stabilității pieței cărnii de vită și mânzat [27].

62. Suntem de acord cu Comisia atunci când aceasta subliniază că este esențial ca sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor să funcționeze corect și să fie complet fiabil, în special în scopul de a permite autorităților competente să identifice rapid proveniența unui animal în caz de epizootie. Aceste cerințe de eficiență și de fiabilitate necesită ca datele referitoare la sosirea, la plecarea, la nașterea sau la decesul unui animal să fie notificate în termenul, cuprins între trei și șapte zile, prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000.

63. Totuși, contrar susținerilor Comisiei, am constatat că, având în vedere reglementarea comunitară pertinentă, o depășire a acestui termen nu pare să poată determina în mod automat o excludere totală de la acordarea primei de sacrificare pentru animalele avute în vedere.

64. Rămâne, așadar, să se stabilească cum și în ce temei trebuie sancționată o astfel de depășire de către autoritățile naționale competente. Acesta va fi obiectul analizei noastre în cadrul examinării celei de a cincea întrebări.

65. În sfârșit, ținând cont de răspunsul negativ pe care îl propunem Curții la prima întrebare, arătăm că nu este necesar să se răspundă la a doua întrebare.

B — *Cu privire la a treia întrebare*

66. Prin intermediul acestei întrebări, instanța de trimitere urmărește să afle, în esență, dacă articolele 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 se aplică unei nereguli în cadrul aplicării Regulamentului nr. 1760/2000, precum o notificare tardivă către baza de date electronică a unei deplasări de bovine.

67. Mai întâi, trebuie precizat că Regulamentul nr. 2419/2001 nu se aplică, în

27 — A se vedea considerentele (4)-(7) ale Regulamentului nr. 1760/2000.

principiu, faptelor din cauza principală, acestea intrând în domeniul de aplicare *ratione temporis* al Regulamentului nr. 3887/92. Totuși, Curtea a stabilit în hotărârea Gerken, citată anterior, că articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2988/95 [28] trebuie interpretat în sensul că, în cazul unei cereri de ajutor pe cap de animal care se încadrează în domeniul de aplicare *ratione temporis* al Regulamentului nr. 3887/92 și care este afectată de o neregulă care determină aplicarea unei sancțiuni în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a) din acest din urmă regulament [29], autoritățile competente trebuie să aplice retroactiv dispozițiile articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2419/2001, pentru motivul că aceste dispoziții sunt mai puțin severe pentru comportamentul respectiv [30].

68. Acestea fiind precizate, trebuie totuși subliniat faptul că o neregulă în cadrul aplicării Regulamentului nr. 1760/2000, precum o notificare tardivă către baza de date electronică a unei deplasări de bovine, nu intră în domeniul de aplicare material al articolelor 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001.

69. Într-adevăr, aceste două articole au ca obiect în special prevederea unor excepții de la aplicarea, pentru bovinele care fac obiectul cererilor de ajutor, a reducerilor și a excluderilor prevăzute în titlul IV din acest regulament.

70. Astfel cum am arătat mai sus prin descrierea schemei potrivit căreia cererile de ajutor pe cap de animal trebuie soluționate de către autoritățile naționale competente în cadrul sistemului integrat de gestionare și control, reducerile și excluderile comunitare care se aplică în a doua etapă a acestei scheme au ca obiect penalizarea financiară a producătorului *din cauza diferenței constatate între numărul de animale declarate în cererea de ajutor și numărul de animale eligibile stabilit*. Amintim, în această privință, că numărul de animale eligibile stabilit reprezintă numărul de animale pentru care autoritatea competentă a verificat și a confirmat îndeplinirea condițiilor de eligibilitate pentru ajutor.

71. Or, în măsura în care, astfel cum am arătat mai sus, respectarea termenului de notificare către baza de date electronică a unei deplasări de bovine nu poate fi considerată o condiție de eligibilitate pentru prima de sacrificare, constatarea depășirii acestui termen nu va modifica numărul de animale eligibile stabilit în urma controalelor. Așadar, nu va exista o diferență între

28 — Acest articol are următorul cuprins:
„Nicio sancțiune administrativă nu poate fi impusă în absența unor dispoziții în acest sens prevăzute într-un act comunitar emis anterior abaterii respective. În cazul modificării ulterioare a dispozițiilor care impun sancțiuni administrative și care sunt incluse în normele comunitare, se aplică retroactiv dispozițiile mai favorabile."

29 — Acest articol a devenit articolul 10b alineatul (2) primul și al doilea paragraf de la adoptarea Regulamentului (CE) nr. 2801/1999 al Comisiei din 21 decembrie 1999 de modificare a Regulamentului nr. 3887/92 (JO L 340, p. 29).

30 — A se vedea punctul 61 din hotărâre.

numărul de animale declarate în cererea de ajutor și numărul de animale eligibile stabilit și, prin urmare, nu este necesar să se aplice reducerile și excluderile comunitare prevăzute la articolul 10b din Regulamentul nr. 3887/92.

72. Așadar, într-un astfel de caz, nu s-ar pune problema aplicării excepțiilor de la reducerile și excluderile comunitare prevăzute la articolele 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 [31].

73. Prin urmare, sugerăm să se răspundă instanței de trimitere că articolele 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 nu se aplică unei nereguli în cadrul aplicării Regulamentului nr. 1760/2000, precum o notificare tardivă către baza de date electronică a unei deplasări de bovine.

74. În măsura în care propunem Curții să se răspundă negativ la această a treia întrebare, nu este necesar să se răspundă la a patra întrebare.

C — *Cu privire la a cincea întrebare*

75. Prin intermediul acestei întrebări, instanța de trimitere urmărește să afle dacă articolul 11 din Regulamentul nr. 3887/92 și/sau articolul 22 din Regulamentul nr. 1760/2000 și/sau articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2419/2001 trebuie interpretate în sensul că un stat membru poate restrânge sau suprima dreptul la o primă de sacrificare prin intermediul unei sancțiuni naționale în vederea garantării respectării reglementării comunitare.

76. Mai întâi, trebuie să se insiste cu privire la importanța pe care o prezintă aplicarea unor sancțiuni de către autoritatea națională competentă în cazul depășirii de către producător a termenului de notificare prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000. Într-adevăr, astfel de sancțiuni îl vor stimula pe producător să respecte termenul stabilit la nivel național. În această privință, se impune să nu se subestimeze importanța respectării unui astfel de termen în vederea garantării „unei trasabilități eficiente, în timp real" [32] a bovinelor. Această trasabilitate este esențială din motive de sănătate publică și cu atât mai mult în urma crizei encefalopatiei spongiforme bovine. Din această perspectivă, aplicarea unor sancțiuni la nivel național este indispensabilă în vederea atingerii obiective-

31 — A se vedea în același sens observațiile scrise ale guvernului olandez, punctele 23 și 24. Pe de altă parte, articolele 68 și 69 din Regulamentul nr. 796/2004, făcând trimitere la „reducerile și excluderile prevăzute la capitolul I", confirmă faptul că excepțiile de la aplicarea unor astfel de sancțiuni nu privesc decât „constatările referitoare la criteriile de eligibilitate" (titlul capitolului I din titlul IV).

32 — A se vedea Raportul special nr. 6/2004 al Curții de Conturi privind instituirea sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor în Uniunea Europeană, însoțit de răspunsurile Comisiei (JO 2005, C 29, p. 1, punctul 53). De asemenea, este interesant să se observe importanța procentelor de notificări tardive ale deplasărilor în 2001 (întârzieri mai mari de șapte zile în raport cu evenimentul, a se vedea punctul 53, ilustrația 4); în anul respectiv, acestea au depășit chiar 90 % în Italia.

lor stabilite prin Regulamentul nr. 1760/2000, și anume creșterea încrederii consumatorilor în calitatea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat, menținerea unui nivel ridicat de protecție a sănătății publice și întărirea stabilității pieței cărnii de vită și mânzat [33].

77. Precizăm în continuare că obligația statelor membre de a institui astfel de sancțiuni figurează în mod expres la articolul 22 alineatul (1) primul paragraf din acest regulament, potrivit căruia „[s]tatele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta respectarea dispozițiilor [respectivului] regulament". Al doilea paragraf al alineatului (1) al aceluiași articol încadrează această competență a statelor membre, precizând că „[o]rice sancțiune impusă de statul membru unui deținător este proporțională cu gravitatea încălcării".

78. În măsura în care articolul 22 alineatul (1) menționat anterior lasă statelor membre o marjă de apreciere pentru a decide cu privire la tipul de sancțiune care trebuie aplicată în caz de întârziere a notificării, cu condiția ca aceasta să fie proporțională cu gravitatea neregulii comise, considerăm că acestea au posibilitatea de a prevedea sancțiuni care constau într-o restrângere sau chiar, în cazuri deosebit de grave, într-o suprimare a dreptului la prima de sacrificare. În scopul aprecierii caracterului proporțional al sancțiunilor pe care le aplică, autoritățile naționale competente vor putea recurge la criterii precum repetarea sau durata neregulii. În caz de depășire a termenului de notificare către baza de date electronică a deplasărilor de bovine, durata întârzierii ni se pare a fi criteriul principal care trebuie luat în considerare.

79. În sfârșit, remarcăm că legiuitorul comunitar a avut de asemenea în vedere alte tipuri de sancțiuni, prevăzând, la articolul 22 alineatul (1) al doilea paragraf ultima teză din Regulamentul nr. 1760/2000, că acestea „pot include, dacă această măsură se justifică, o limitare a circulației animalelor dinspre sau către exploatația deținătorului în cauză" [34]. Posibilitatea altor tipuri de sancțiuni nu este totuși de natură să pună în discuție posibilitatea de care dispun statele membre, în scopul îndeplinirii obligației lor de a adopta toate măsurile necesare pentru garantarea respectării dispozițiilor Regulamentului nr. 1760/2000, de a prevedea sancțiuni pecuniare care constau în reducerea sau chiar în suprimarea dreptului la o primă de sacrificare.

33 — A se vedea considerentele (4)-(7) ale Regulamentului nr. 1760/2000.

34 — În ceea ce privește acest ultim tip de sancțiuni, a se vedea de asemenea articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 494/98 al Comisiei din 27 februarie 1998 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor administrative minime în cadrul sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor (JO L 60, p. 78, Ediție specială, 03/vol. 23, p. 218). Al patrulea considerent al acestui regulament arată că „este necesar să se stabilească sancțiuni privind anumite situații în care nu sunt respectate prevederile [Regulamentului nr. 1760/2000]; [...] astfel de situații includ nerespectarea uneia sau a mai multor cerințe privind identificarea sau înregistrarea, plata taxelor și notificarea".

80. Din analiza care precedă rezultă că, în opinia noastră, articolul 22 din Regulamentul nr. 1760/2000 trebuie interpretat în sensul că un stat membru poate restrânge sau suprima dreptul la o primă de sacrificare prin intermediul unei sancțiuni naționale, în vederea garantării respectării dispozițiilor acestui regulament, precum cele care figurează la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din respectivul regulament, cu condiția ca sancțiunea aplicată să fie proporțională cu gravitatea neregulii.

D — *Cu privire la a șasea întrebare*

81. Prin intermediul acestei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, Curții să stabilească dacă excepțiile de la reducerile și excluderile comunitare prevăzute la articolele 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 se aplică prin analogie reducerilor și excluderilor naționale care vizează sancționarea unei notificări tardive către baza de date electronică a unei deplasări de bovine.

82. În cadrul examinării celei de a treia întrebări, am sugerat Curții să răspundă instanței de trimitere că articolele 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 nu se aplică unei nereguli în cadrul aplicării Regulamentului nr. 1760/2000, precum o notificare tardivă către baza de date electronică a unei deplasări de bovine. Aceste articole nu au nici vocația de a se aplica în cazul unor reduceri și excluderi naționale care vizează sancționarea acestui tip de nereguli. În plus, textul articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2419/2001 are în vedere în mod expres reducerile și excluderile prevăzute de dispozițiile din titlul IV din același regulament.

83. Rezultă că excepțiile de la reducerile și excluderile comunitare care sunt prevăzute la articolele 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 nu se pot aplica reducerilor și excluderilor naționale care vizează sancționarea unei notificări tardive către baza de date electronică a unei deplasări de bovine.

84. Ținând seama de răspunsul pe care îl propunem astfel Curții pentru această a șasea întrebare, nu este necesar să se examineze a șaptea și ultima întrebare.

V — Concluzie

85. Având în vedere considerațiile de mai sus, propunem Curții să răspundă după cum urmează întrebărilor preliminare adresate de College van Beroep voor het bedrijfsleven:

„1) Articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat trebuie interpretat în sensul că respectarea termenului de notificare către baza de date electronică a deplasării unei bovine, care este prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului, nu constituie o condiție de eligibilitate pentru prima de sacrificare. Din aceste dispoziții nu se poate, așadar, deduce că o notificare tardivă către baza de date electronică a unei deplasări de bovine determină, ca atare și în mod automat, o excludere de la dreptul la prima de sacrificare pentru aceste animale.

2) Articolele 44 și 45 din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control privind anumite scheme de ajutoare comunitare instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 nu se aplică unei nereguli în cadrul aplicării Regulamentului nr. 1760/2000, precum o notificare tardivă către baza de date electronică a unei deplasări de bovine.

3) Articolul 22 din Regulamentul nr. 1760/2000 trebuie interpretat în sensul că un stat membru poate restrânge sau suprima dreptul la o primă de sacrificare prin

intermediul unei sancțiuni naționale, în vederea garantării respectării dispozițiilor acestui regulament, precum cele care figurează la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din respectivul regulament, cu condiția ca sancțiunea aplicată să fie proporțională cu gravitatea neregulii.

4) Excepțiile de la reducerile și excluderile comunitare care sunt prevăzute la articolele 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 nu se pot aplica reducerilor și excluderilor naționale care vizează sancționarea unei notificări tardive către baza de date electronică a unei deplasări de bovine."